

SRI KRISHNA BHAJANAMRTA

By Srila Narahari Sarkara Thakura

Translated by Bhanu Swami

Authorized for distribution by Jayapataka Swami

Sanskrit/Bengali Editing by: Sri Subhag Swami

"Narahari was the fortieth (branch of the Caitanya tree)."

Purport by Srila Prabhupada: "Narahari das Sarkara was a very famous devotee. Locan das Thakura, the elaborated author of Caitanya-mangala, was his disciple. In Caitanya-mangala it is stated that Sri Gadadhara das and Narahari Sarkara were extremely dear to Sri Caitanya Mahaprabhu." (Sri Caitanya-Caritamrta Adi-Lila Chapter 10)

500 copies printed by the Sydney Farm

Contact Sankirtan Party with due thanks and acknowledgement to The Bhaktivedanta Swami Charity Trust

INTRODUCTION

The Sri Krsna Bhajanamrta is the original work of Sri Narahari Sarkara Thakura, the famous devotee who offered Lord Caitanya the personal service of fanning with camara. The Sri Krsna Bhajanamrtam is possibly the only known book which deals with practical aspects of dealings between disciples and guru including when the guru falls down. Therefore Sri Krsna Bhajanamrta is very timely for better understanding the authorized manner in which to deal with sensitive issues regarding initiating gurus and siksa gurus. H.H. Bhakti Caru Swami informed me of the existence of this book and without his encouragement we would not have endeavored to locate it.

The Bhaktivedanta Swami Charity Trust, which Srila Prabhupada founded for preserving the Gaudiya Vaisnava Sampradaya culture and heritage, in addition to promoting its unity and mutual cooperation, has been researching lost shrines and holy places for nearly a decade. The newest project is to locate lost or out of print literatures in original language and to publish reference copies for use of sadhus and scholars around the world. The Sri Krsna Bhajanamrta is the first book located in this new project.

The Sri Krsna Bhajanamrta was only printed once as far as is known in the

Bengali year 1309, which brings it to the late 19th century. Only 95 copies were printed and has therefore been out of print and unavailable for quite some time; but with research the last known copy was located at Sri Khanda, the birthplace of Sri Narahari Thakura, in torn and blackened condition; even the threads in the binding had turned to dust. By Lord Caitanya's mercy the book was loaned to the B.S.C.T. for republishing and translation.

The Sri Krsna Bhajanamrtam is 64 pages long, but only the first 16 pages deal with guru-tattva. The remaining part of the book deals with Sambandha-tattva in regard to Lord Krishna's expansions, energies, demigods, etc. Since ISKCON, at present specifically needs sastric direction in regard to some aspects of guru-tattva the verses 27-67, which deal specifically with the subject matter of guru-tattva and Vaisnava relationships are being presented.

Although the first 19 verses simply form the introduction to the book, they are also included, since they help the reader to get a clearer understanding of the background to it and Sri Narahari Thakura's purpose in writing Sri Krsna Bhajanamrtam. Verses 19-26 give the explanation of topics which the book covers, other than guru-tattva, so they are not included.

SRI KRSNA BHAJANAMRTA

by Srila Narahari Sarkara Thakura

1 I offer my respectful obeisances to that incarnation of Godhead who has distributed more unlimited causeless mercy than any other Avatar. He is the total Lord of my life--Sri Krishna Caitanya Mahaprabhu.

2 I offer my respectful obeisances to Sri Sukadeva Goswami who is like the ripened fruit of the trees of devotional service. He is eternally relishing in the transcendental mellows in devotional service.

3 & 4 During this Kali Yuga, when the time of Lord Sri Krishna Caitanya Mahaprabhu and Lord Sri Nityananda Prabhu's transcendental pastimes become unmanifest, Their lordships become the object of transcendental research and discussion. At that time all level of devotees including uttama adhikary, madhyama adhikary, and kanistha adhikary shall always be in anxiety and it will be at all times. They shall almost feel uncertainty in their hearts regarding the correct understanding of the eternal truths of devotional service.

5 & 6 I offer my respectful obeisances in full surrender to the thousands and

thousands of previous Vaisnavas and particularly to those paramahamsas, perfect souls, who meditate constantly in pure loving devotion on the lotus feet of Lord Sri Caitanya Mahaprabhu and by His mercy are studying all of the Vedic literature in regard to devotional service. Following in the footsteps of these great spiritual authorities I shall explain the clear transparent conclusions of the scriptures in their concise, condensed form, with some detailed explanations.

7 I, Narahari Das, consider myself to be a fool. Therefore, how will I be able to explain this most difficult subject matter on the absolute conclusions of the sastra? Will the learned Vaisnavas bless my deliberations that they may not be false or deviate from the authorized conclusions of the sastra in any respect?

8 In any case, whether someone has all good qualities or whether one has no good qualities, whether one is a fool or whether one is a great pandit; who is there in this material world who is able to completely understand pure devotional service to Krsna?

9 In my sleep while dreaming I said the above words. While dreaming I was meditating upon the words of previous authorities and great Vaisnava acaryas and their conclusions on the authorized sastra in regard to pure devotional service. While thus engaged in my dream suddenly my heart became filled with spiritual bliss as if I had entered and taken shelter of an ocean of transcendental nectar.

10 & 11 Just at that time Lord Sri Krishna Caitanya Mahaprabhu appeared holding the hand of Sarvabhauma Bhattacharya. Lord Caitanya said, "sadhu, sadhu." As lord Caitanya said these words he was laughing and he came and stood before me saying, "What you have said is certainly true. Now awaken and arise." Saying these words again and again Lord Caitanya disappeared from my vision.

12 Thereafter, meditating on the lotus feet of Lord Sri Krishna Caitanya Mahaprabhu who is known as Gaurahari, I got up from my bed and I was feeling great separation being deprived of his transcendental association, I considered my unqualified self blessed by Lord Caitanya's causeless mercy upon me.

13 Feeling myself blessed by the mercy of Lord Sri Krsna Caitanya Mahaprabhu and remembering His merciful words, while being absorbed in the remembrance of His transcendental glories I was immersed in an ocean of transcendental bliss. At that time I could not understand my actual condition.

14 On the strength of the mercy of Lord Sri Krsna Caitanya Mahaprabhu I have decided to write something. Using my intelligence I have considered the truth of devotional service and although considering myself a fool I have written in my own hand, sometimes in verse and sometimes in prose, this supremely auspicious "Bhajanamrta."

15 In this Kali Yuga the great paramahansa perfect devotees who have descended to this universe in order to purify it have blessed me with their remnants which I have accepted. As I am strictly following in the footsteps of these liberated souls this work is completely purified with their blessings.

16 At the outset of this work my humble prayer is that all pure, non-jealous devotees of Lord Sri Krsna, the Supreme Personality of Godhead, may listen to these authorized words as I have heard them from the great Vaisnava authorities of the disciplic succession.

17 It is well known from the authorized Vedic literatures that in this Kali Yuga, through the power of the holy name of Lord Sri Krishna, all Vaisnavas are equal and qualitatively non-different from Lord Krsna. However, it is seen that amongst the Vaisnavas that sometimes in some places some Vaisnavas appear greater or lesser. In such cases how is it to be understood?

18 Amongst all of the assembled Vaisnavas there is the initiating guru and the instructing guru. In regard to them what type of behavior is authorized?

19-27 not included (see introduction)

28 Now listen to the authorized conclusions of the previous authorities.

29 It is certainly true that all Vaisnavas are on the same transcendental platform. However, although amongst Vaisnavas there may be a difference in spiritual strength, how will the less intelligent materially attached sense-gratifiers, who become afraid just seeing the horrifying appearance of beggar mendicants, ascertain the actual strength of a saintly person? Since they cannot distinguish between a lesser spiritual force and a greater spiritual force, they do not know how to deal appropriately with different saintly persons. Therefore they treat every one the same. Since they don't know how to distinguish the specific character of greater spiritual personalities from lesser spiritual personalities rather than risk their destruction for neglecting a potentially spiritual personality they treat everyone on the same level.

30 However all those practicing Vaisnavas progressing on the path of devotional service, who have heard and understood the conclusion of the revealed sastras and are therefore endowed with special intelligence are able to recognize who is more spiritually powerful and who is less spiritually powerful. Those who are expert in the science of devotional service can understand in whose body what quantity of Krsna's spiritual potency is present. Being able to understand who has less spiritual potency and who has more spiritual potency, they offer special treatment considering the scriptural injunctions in this regard.

31 If one can distinguish between the greater or lesser spiritual strength of a person but does not accordingly offer respect, then that person shall be held guilty for that offense.

32 For the reason mentioned before, if two Vaisnavas come at the same time, one of greater strength, one of lesser spiritual strength, first one has to offer respect to the Vaisnava of greater strength then offer to the Vaisnava of lesser strength.

33 Should the respect due to a Vaisnava of greater strength or to a Vaisnava of lesser strength be offered at the same level if they come at a different time? Equal respect should not be offered to both even if they are not present at the same time.

34 If a volcano type of fire is burning, the wise man will not first put out... first one has to be able to extinguish the volcano fire then a candle of deep light can easily be extinguished. Similarly if one is able to appropriately receive and respect Vaisnavas possessed of great spiritual force to their satisfaction, then one shall easily be able to satisfy those Vaisnavas of lesser potency.

35 If a person of small spiritual advancement sees a great devotee endowed with considerable spiritual potency being worshiped and given respect, should the less advanced person become angry upon seeing this? For this offense against the more advanced person's spiritual position the foolish offender will ruin whatever spiritual potency he possesses. Subsequently, in the future, such angry persons simply plan how they can punish those who have participated in such worship.

36 Those who are well-versed in all of these matters, having heard properly from authorities, those Vaisnavas who are enthusiastically engaged in worshiping the Supreme Personality of Godhead and all those transcendentalists who are practicing the spiritual path, know the truths in regard to these

matters. However, in spite of knowing these truths, if they do not appropriately offer worship, then they will be spiritually ruined. However, if they consider the respective spiritual strength or lack of strength and accordingly offers respect then they will certainly advance in Krsna Consciousness.

37 For those who take shelter of the great Sumeru mountain what can others do to harm them? Others should offer them worship as devotees with respect and service.

38 One should never engage in criticizing a Vaisnava or neglecting a Vaisnava even in joking. For Vaisnavas are so glorious that there is nothing to regret even if one sacrifices one's life for their benefit.

39 No one should find fault with a Vaisnava for his activities or behavior. What person is free from the influence of Kali Yuga or has perfect pure behavior and action?

40 Because the Vaisnava devotees of the Lord are always meditating on Lord Sri Krsna the contamination of sinful activities cannot come upon them. Because a Vaisnava's body has the fire of Krsna Consciousness within it, even if they are fallen, this fire of Krsna Consciousness will burn up to ashes any material contamination.

41 However, those who are not able to understand the respective levels of spiritual potency may take shelter of this example. As in the Ganges there are many waves, and some of these waves are larger than other waves but all of the waves are considered to be sacred, one wave being not considered more holy than another wave, similarly, all types of Vaisnavas, those who are spiritually strong and those who are not so strong, can be offered equal worship. Considering this perspective in such circumstances that can be accepted as perfect worship. Here completes the conclusion in this regard.

42 All Vaisnavas are considered as guru or spiritual master.

43 Amongst all of the Vaisnavas the initiating guru (diksa-guru) and instructing guru (siksa-guru) are special.

44 It is proper to offer these two special respect.

45 Amongst all of the other spiritual masters these two (diksa-guru and siksa-guru) spiritual masters' orders are to be followed.

46 If one's initiating spiritual master and instructing spiritual master are of small spiritual potency, or in other words, if they do not pose a special power to give spiritual instruction on worship for devotional service, then one may listen from the mouth of other great advanced Vaisnavas and understand the special instructions. However, thereafter, the disciple must go to his spiritual master for his confirmation or instructions.

47 One should not disobey the order of the spiritual master.

48 Just as a faithful son may go out for earning money and subsequently brings to his father the wealth gained, later the son may ask for some allowance from the father and whatever he receives from the father he is entitled to spend of his own enjoyment. Similarly, a disciple may hear some instructions from another advanced Vaisnava but after gaining that good instruction he must bring it and present it to his own spiritual master. After presenting them, he should hear the same teachings from his spiritual master with appropriate instructions.

49 If the son earns money but does not give it to the father and instead directly enjoys the wealth, he is considered to be a fallen son and a sinful person. Similarly a disciple who listens to the words of other Vaisnavas, even if their instructions are proper and true, but does not reconfirm these teachings with his own spiritual master and instead directly personally accepts these instructions, is considered a bad disciple and a sinner.

50 For this reason, in all circumstances all Vaisnavas are offered respect like one offers respect to one's spiritual master. However, with body, mind and words one serves one's own spiritual master.

51 Even if in the performance of one's devotional activities one has disobeyed the spiritual master, still one should not give him up, but should remain faithfully with him, because all authorities say that the shelter of one's own spiritual master is best and perfect (even if another spiritual master is more powerful).

52 Kindly understand this example: Just as one respects one's father as a guru, his (the father's) older and younger brothers are also similarly respected, but nonetheless, the father is worthy of the most respect. Notwithstanding the above, if the father's guru, even if he is family related, comes, one should double the respect, as he is the spiritual father of the father, or the guru of the guru. He is offered twice the puja or respect. This behavior is recognized as appropriate by all authorities.

53 Just as if, during daily life, the brothers (older or younger) of the father criticize him, still one takes shelter of one's father, similarly, one remains under the shelter of one's own spiritual master, even if he is criticized by his older or younger godbrothers. Just as one depends upon one's father for one's livelihood, one must depend upon the strength of the spiritual master for advancing in devotional service.

54 If a father or spiritual master or husband are not possessed of outstanding qualities even then they are always worshipable.

55 Taking shelter of the above-mentioned persons one may even disagree with those senior to oneself.

56 In this world, what kind of person is there who can remain alive at the expense of his father's or guru's defamation or disgrace?

57 Everyone considers that if their spiritual master is very powerful then he himself is powerful but that if his spiritual master is less powerful, then he is therefore weaker and according to the attitude of the spiritual master the disciple gains the same attributes. Those disciples who are intelligent can understand the desires of the spiritual master directly through their intelligence. Other disciples, who are less intelligent, understand by directly hearing instructions from the spiritual master. These activities are being practiced since time immemorial.

58 Learned Vaisnava authorities say that these instructions are the perfection of religiosity.

59 If the spiritual master commits a wrongful act breaking Vaisnava regulative principles then in that case one should in a solitary place confront him for his rectification using logic and appropriate conclusions from sadhu, sastra and guru references, but one is not to give him up.

60 One should not be hesitant or fearful because one is confronting or challenging a spiritual master. "For it has been prescribed that one must appropriately discipline even a spiritual master who is:

- * bewildered about what he should or shouldn't do;
- * who is inexperienced or ignorant;
- * who has deviated from the Krsna conscious path;
- * or if he is bewildered by false pride."

61 This statement of the revealed scriptures is applicable at all times and

under all circumstances.

62 The natural behavior of the Vaisnava devotees is to take complete refuge of Lord Sri Krishna, the Supreme Personality of Godhead, accepting Him as their principal and real shelter. The very life of the Vaisnava devotees of the Lord is singing the glories of Lord Sri Krsna, describing and expanding the fame of Lord Sri Krsna, and discussing the nectar of His transcendental pastimes.

63 The authorized course of action is to continue, as before, with one's prescribed devotional service. One may take guidance through or instructions from the Vaisnavas, as all Vaisnavas are considered guru or "spiritual master," or one may use one's own intelligence, duly considering the relevant instructions from sadhu, sastra and guru. In all cases one should continue in one's devotional service.

64 However, if the spiritual master:

- * acts enviously towards 'isvarebrantah', that which is connected with the Supreme;
- * is bewildered regarding the Supreme Personality of Godhead;
- * is averse to expanding the fame of Lord Krsna;
- * personally refuses to accept hearing or chanting about the glorious pastimes of Lord Sri Krsna;
- * has become totally bewildered, listening to the false praise of ignorant persons and day by day is more materially contaminated and fallen

then the spiritual master must be renounced.

65 Under those circumstances one should not doubt, "How can I give up my spiritual master?" With a strong desire for achieving spontaneous devotional service and attaining the lotus feet of Lord Krsna, the Supreme Personality of Godhead, a devotee accepts the shelter of a spiritual master, but if that spiritual master takes on "asuric" qualities or a demoniac mentality then it is one's duty to reject such a demon "asura" guru and in his place accept a Krsna conscious spiritual master and worship him.

66 By taking shelter of the strength of the Krsna conscious spiritual master's devotional service the ill effects or contamination of the demoniac previous spiritual master is counteracted and destroyed. These activities are recommended by all Vaisnava authorities as the authorized conclusions of the sastra.

67 During the pastimes of Lord Sri Krsna Caitanya Mahaprabhu there have been

many practical examples of the above.

This concludes the deliberation and final conclusions of sadhu, sastra and guru on the spiritual master and related matters.

END

ŠRÍ KRIŠNA BHADŽANÁMRITA

Šríla Narahari Sarkára Thákura

Přeložil Bhánu Svámí

Schváleno pro distribuci Džajapatákou Svámím

Sanskrt/bengálská redakce: Šrí Subhág Svámí

český překlad: CC-BY-SA bh. Jan Mareš, 2023

„Narahari byl čtyřicátou (větví Čaitanjoova stromu).“

Význam Šríly Prabhupády: „Narahari dás Sarkára byl velmi slavný oddaný. Lóčan dás Thákura, autor Čaitanja-mangaly, byl jeho žák. V Čaitanja-mangale je uvedeno, že Šrí Gadádharma dás a Narahari Sarkára byl nesmírně drahý Šrí Čaitanjovi Maháprabhuovi.“ (Šrí Čaitanja-čaritámrita Ádi-líla, kapitola 10)

500 kopií vytiskla farma v Sydney

Kontaktujte Sankírtanovou skupinu s díky a uznáním

Bhaktivedanta Swami Charity Trust

ÚVOD

Šrí Krišna Bhadžanámrita je původní dílo Šrí Narahariho Sarkára Thákura, slavného oddaného, který nabízel Pánu Čaitanjovi osobní službu ovíváním čámarou. Šrí Krišna Bhadžanámrita je možná jediná známá kniha, která se zabývá praktickými aspekty vztahů mezi žáky a guruem včetně toho, když guru poklesne. Proto je Šrí Krišna Bhadžanámrita velmi aktuální pro lepší pochopení autorizovaného způsobu, jak se vypořádat s citlivými otázkami týkající se zasvěcujícími guruy a šikšá guruy. J. S. Bhakti Čáru Svámí mě informoval o existenci této knihy a bez jeho povzbuzení bychom se nesnažili ji najít.

Bhaktivedanta Swami Charity Trust, který Šríla Prabhupáda založil pro zachování kultury gaudíja vaišnavské sampradáji a dědictví, kromě podpory její jednoty a

vzájemné spolupráce, pátral po ztracených svatyních a svatých místech téměř deset let. Nejnovější projekt je najít ztracená nebo vyprodaná písma v původním jazyce a zveřejnit referenční výtisky pro použití sádhuy a učenci po celém světě. Šrí Krišna Bhadžanámrita je první kniha nalezená v tomto novém projektu.

Šrí Krišna Bhadžanámrita byla vytištěna pouze jednou, pokud je známo, v bengálském roce 1309, tedy koncem 19. století. Bylo vytištěno pouze 95 výtisků, a proto byla vyprodaná a není k dispozici docela dlouho; ale při výzkumu byla nalezen poslední známý výtisk ve Šrí Khandě, rodišti Šrí Narahariho Thákura, v potrhaném a zčernalém stavu; i nitě vazby se proměnily v prach. Milostí Pána Čaitanji byla zapůjčena B. S. C. T. pro překlad a nové vydání.

Šrí Krišna Bhadžanámrita má 64 stránek, ale pouze prvních 16 stran pojednává o guru-tattvě. Zbývající část knihy se zabývá sambandha-tattvou ve vztahu k expanzím a energiím Pána Krišny, polobohům, atd. Jelikož ISKCON v současné době konkrétně potřebuje vedení šástry s ohledem na některé aspekty guru-tattvy, jsou prezentovány verše 27-67, které se konkrétně zabývají guru-tattvou a vaišnavskými vztahy.

I když prvních 19 veršů tvoří jen úvod knihy, jsou také zahrnuty, protože pomáhají čtenáři jasněji pochopit její pozadí a záměr Šrí Narahariho Thákura při sepsání Šrí Krišna Bhadžanámrity. Verše 19-26 vysvětlují další témata, která kniha pokrývá, odlišná od guru-tattvy, takže nejsou zahrnuty.

* * *

1 Uctivě se klaním inkarnaci Boha, která rozšířila více neomezené bezpříčinné milosti než jakýkoli jiný avatár. Je výlučným Pánem mého života – Šrí Krišna Čaitanja Mahaprabhu.

2 Uctivě se klaním Šrí Šukadévovi Gósvámímu, který je jako zralý plod stromů oddané služby. Věčně si vychutnává transcendentní nálady oddané služby.

3-4 Během této Kali jogy, až se transcendentní zábavy Pána Šrí Krišny Čaitanji Maháprabhua a Pána Šrí Nitjánandy Prabhua stanou neprojevenými, Jejich Veličenstva se stanou předmětem transcendentního výzkumu a diskuse. V té době všechny úrovně oddaných včetně uttama adhikářích, madhjama adhikářích a kaništha adhikářích upadnou do trvalé úzkosti. Budou téměř cítit nejistotu v srdcích ohledně správného pochopení věčných pravd o oddané službě.

5-6 Uctivě se klaním s plným odevzdáním tisícům a tisícům předchozích vaišnavů a zejména těm paramahamsům, dokonalým duším, kteří neustále meditují v čisté láskyplné oddanosti o lotosových nohách Pána Šrí Čaitanji Maháprabhua a Jeho milostí studují všechnu védskou literaturu týkající se oddané služby. Ve stopách těchto velkých duchovních autorit vysvětlím jasné, transparentní závěry písem v jejich stručné, zhuštěné podobě s některými podrobnými vysvětleními.

7 Já, Narahari dás, se považuji za hlupáka. Jak tedy budu schopen vysvětlit toto nanejvýš obtížné téma o absolutních závěrech šáster? Požehnají vaišnavové mým

úvahám, aby nebyly falešné nebo se nijak neodchýlily od autorizovaných závěrů šáster?

8 Ať má někdo všechny dobré vlastnosti, nebo nemá žádné dobré vlastnosti, ať je hlupák, nebo velký pandit, kdo je v tomto hmotném světě schopen zcela pochopit čistou oddanou službu Krišnovi?

9 Výše uvedená slova jsem řekl ve spánku. Během snění jsem meditoval o slovech předchozích autorit a velkých vaišnavských áčárjů a jejich závěrech o autorizovaných šástrách ve vztahu k čisté oddané službě. Když jsem se tím ve snu zabýval, moje srdce najednou naplnila duchovní blaženost, jako bych vstoupil do oceánu transcendentálního nektaru a přijal v něm útočiště.

10-11 Právě v té době se Pán Šrí Krišna Čaitanja Maháprabhu zjevil a za ruku držel Sárvaabhaumu Bhattáčárju. Pán Čaitanja řekl: „Sádhu, sádhu.“ Když Pán Čaitanja říkal tato slova, smál se. Přišel, postavil se přede mne a pravil: „Co jsi řekl, je zajisté pravda. Teď se probud' a vstaň.“ Když Pán Čaitanja zopakoval tato slova, zmizel z dosahu mého zraku.

12 Poté jsem meditoval o lotosových nohou Pána Šrí Krišny Čaitanji Maháprabhua, který je známý jako Gaurahari, vstal jsem z postele a cítil jsem velké odloučení bez Jeho transcendentní společnosti. Považoval jsem se za nekvalifikovaného být požehnán bezpříčinnou milostí Pána Čaitanji.

13 Cítím se požehnán milostí Pána Šrí Krišny Čaitanji Maháprabhua a pamatuji si Jeho milostivá slova. Při pohroužení do vzpomínání na Jeho transcendentní slávu jsem byl ponořen v oceánu transcendentní blaženosti. V té době jsem nedovedl pochopit svůj skutečný stav.

14 Milostí Pána Šrí Krišny Čaitanji Maháprabhua jsem se rozhodl něco napsat. Pomocí své inteligence jsem uvažoval o pravdě oddané služby, a i když se považuji za hlupáka, sepsal jsem vlastní rukou, někdy ve verších a někdy v próze, tuto svrchovaně příznivou „Bhadžanámritu“.

15 V této Kali juze mě velcí paramahamsové, dokonalí oddaní, kteří sestoupili do tohoto vesmíru s cílem očistit jej, požehnali svými zbytky potravy, které jsem přijal. Jelikož striktně následují tyto osvobozené duše, je toto dílo zcela očištěné jejich požehnáními.

16 Na počátku tohoto díla moje pokorná modlitba zní, aby všichni čistí, nezávistiví oddaní Pána Šrí Krišny, Nejvyšší Osobnosti Božství, mohli naslouchat těmto autorizovaným slovům, jak jsem je slyšel od velkých vaišnavských autorit v učednické posloupnosti.

17 Z autorizovaných védských písem je dobře známo, že v této Kali juze mocí svatého jména Pána Šrí Krišny si jsou všichni vaišnavové rovni a kvalitativně se neliší od Pána Krišny. Nicméně je vidět, že někdy v některých místech někteří vaišnavové vypadají jako větší či menší. Jak to má v takových případech pochopeno?

18 Mezi všemi shromážděnými vaišnavy jsou zasvěcující guru a poučující guru. Jaké chování je ve vztahu k nim autorizované?

19-27 nejsou zahrnuty (viz úvod)

28 Nyní poslouchejte autorizované závěry předchozích autorit.

29 Je jistě pravda, že všichni vaišnavové jsou na stejné, transcendentní úrovni. Nicméně, i když mezi vaišnavy může být rozdíl v duchovní moci, jak méně inteligentní hmotně připoutaní smysloví požitkáři, kteří se bojí být jen spatřit děsivý vzhled žebrajících mnichů, zjistí skutečnou moc světce? Jelikož nedovedou rozlišovat mezi menší a větší duchovní mocí, nevědí, jak se odpovídajícím způsobem chovat k různým světcům. Proto se ke každému chovají stejně. Jelikož nevědí, jak odlišit konkrétní charakter větších duchovních osobností od menších duchovních osobností, než aby riskovali své zničení následkem zanedbání potenciálně duchovní osobnosti, chovají se ke všem, jako by byli na stejné úrovni.

30 Nicméně všichni tito praktikující vaišnavové postupující na cestě oddané služby, slyšeli a pochopili závěr šáster, a proto jsou obdařeni zvláštní inteligencí: jsou schopni rozeznat, kdo je více duchovně mocný a kdo je méně duchovně mocný. Ti, kteří jsou zkušení ve vědě oddané služby, dokáží pochopit, v čím těle je přítomno jaké množství Krišnovy duchovní energie. Jsou schopni pochopit, kdo má méně duchovní energie a kdo má více duchovní energie, a proto s nimi jednájí individuálně s ohledem na písma.

31 Jestliže někdo umí rozlišovat mezi něčí menší či větší duchovní mocí, ale odpovídajícím způsobem neprokazuje úctu, pak tato osoba ponese vinu za tento přestupek.

32 Z důvodů zmíněného dříve, pokud dva vaišnavové přijdou ve stejnou dobu, jeden mocnější, jeden méně mocný, nejprve je třeba vzdát úctu mocnějšímu vaišnavovi a pak méně mocnému vaišnavovi.

33 Měla by být úcta vůči mocnějšímu vaišnavovi nebo vaišnavovi s menší mocí prokazovaná na stejné úrovni, pokud přijdou v různou dobu? Neměla by jim být prokazována stejná úcta, i když nejsou přítomni ve stejnou dobu.

34 Pokud hoří oheň jako sopka, moudrý člověk nejprve musí být schopen uhasit tento a pak snadno uhasí svíčku. Podobně, pokud je člověk schopen odpovídajícím způsobem přijímat a ctít vaišnavy s velkou duchovní mocí k jejich spokojenosti, pak bude snadno schopen uspokojit méně mocné vaišnavy.

35 Pokud málo duchovně pokročilá osoba uvidí velkého oddaného obdařeného značnou duchovní mocí, jak je uctíván a ctěn, měla by se méně pokročilá osoba rozzlobit? Za tento přestupek proti duchovní pozici pokročilejší osoby pošetilý pachatel přestupku zničí veškerou svoji duchovní moc. Následně, v budoucnosti, takové zuřivé osoby jen plánují, jak potrestat ty, kteří se na takovém uctívání podíleli.

36 Ti, kteří jsou zběhlí ve všech těchto věcech, neboť správně naslouchali autoritám, vaišnavové, kteří nadšeně uctívají Nejvyšší Osobnost Božství a všichni transcendentalisté, kteří praktikují duchovní cestu, znají pravdy v souvislosti s těmito tématy. Nicméně přestože je znají, pokud správně neuctívají, pak budou duchovně zničeni. Nicméně pokud berou v úvahu příslušnou duchovní moc nebo její nedostatek a podle toho prokazují úctu, pak jistě udělají v rozvoji vědomí Krišny pokrok.

37 Jak mohou ostatní ublížit těm, kteří se uchylují pod ochranu velké hory Sumeru? Ostatní by je měli uctívat jako oddané s úctou a službou.

38 Nikdo by nikdy neměl ani v žertu kritizovat nebo přehlížet vaišnavu. Vaišnavové jsou tak slavní, že není čeho litovat, i když člověk obětuje život v jejich prospěch.

39 Nikdo by neměl hledat chybu na vaišnavovi za jeho činnosti nebo chování. Který člověk je osvobozen od vlivu Kali jugy nebo má dokonale čisté chování a jednání?

40 Protože oddaní Pána vždy meditují o Pánu Šrí Krišnovi, znečištění hříšnými činnostmi se jich nemůže dotknout. Protože tělo vaišnavy v sobě má oheň vědomí Krišny, i když poklesl, tento oheň vědomí Krišny spálí na popel jakékoli hmotné znečištění. [Aparádha je jiný případ.]

41 Nicméně ti, kteří nejsou schopni pochopit příslušné úrovně duchovní moci, se mohou uchýlit k tomuto příkladu. Tak jako je v Ganze mnoho vln a některé jsou větší než jiné, ale všechny jsou považovány za posvátné, a jedna vlna není považována za posvátnější než jiná, podobně všem druhům vaišnavů, duchovně mocným i ne tak mocným, lze prokazovat stejné uctívání. Vzhledem k této perspektivě to může být za takových okolností přijímáno jako dokonalé uctívání. Zde je závěr v této věci.

42 Všichni vaišnavové jsou považováni za gurma neboli duchovního mistra.

43 Mezi všemi vaišnavy jsou zasvěčující guru (díkšá-guru) a guru udělující pokyny (šikšá-guru) zvláštní.

44 Je vhodné prokazovat oběma zvláštní úctu.

45 Mezi všemi ostatními duchovními mistry je třeba dodržovat pokyny těchto dvou (díkšá-gurma a šikšá-gurma).

46 Pokud jsou něčí zasvěčující duchovní mistr a poučující duchovní mistr málo duchovně mocní, nebo jinými slovy, pokud nemají zvláštní moc dát duchovní pokyn o uctívání pro oddanou službu, pak tato osoba může naslouchat jiným velkým pokročilým vaišnavům a pochopit zvláštní pokyny. Nicméně poté musí jít za svým duchovním mistrem pro jeho potvrzení nebo pokyny.

47 Nikdo by neměl neuposlechnout pokynu duchovního mistra.

48 Tak jako věrný syn může odejít vydělávat peníze a následně přinést otci bohatství, které získal, později může požádat otce o nějaký příspěvek a to, co od otce dostane, má právo použít pro vlastní potěšení. Podobně žák může vyslechnout nějaké pokyny od dalších pokročilých vaišnavů, ale po získání těchto dobrých poučení je musí přinést a předložit vlastnímu duchovnímu mistrovi. Po jejich předložení by měl vyslechnout stejné poučení od svého duchovního mistra s vhodnými pokyny.

49 Pokud syn vydělává peníze, ale nedává je otci, a místo toho si bohatství užívá přímo, je považován za pokleslého syna a hříšnou osobu. Podobně žák, který poslouchá slova jiných vaišnavů, i pokud jsou jejich pokyny správné a pravdivé, ale nenechá si tato poučení potvrdit vlastním duchovním mistrem, a místo toho tyto pokyny přijme přímo, je považován za špatného žáka a hříšníka.

50 Z tohoto důvodu je za všech okolností všem vaišnavům prokazována úcta, jaká se prokazuje duchovnímu učiteli. Nicméně tělem, myslí a slovy osoba slouží vlastnímu duchovnímu mistrovi.

51 I když při své oddané službě někdo neuposlechl duchovního mistra, neměl by se ho vzdát, ale zůstat věrně s ním, protože všechny autority říkají, že útočiště vlastního duchovního mistra je nejlepší a dokonalé (i když je jiný duchovní mistr mocnější).

52 Laskavě pochopte tento příklad: Tak jako syn ctí otce jako gurua, jeho (otcovi) starší a mladší bratři jsou také podobně ctěni, ale přesto je otec hoden největší úcty. Bez ohledu na výše uvedené, v případě, že přijde otcův guru, i když je spřízněn s rodinou, syn by měl zdvojnásobit úctu, neboť jde o otcova duchovního otce, neboli gurua gurua. Dostává se mu dvojnásobné púdži nebo úcty. Toto chování uznávají jako vhodné všechny autority.

53 Když v každodenním životě otcovi bratři (mladší nebo starší) otce kritizují, přesto se syn uchyluje pod ochranu otce. Podobně žák zůstává pod ochranou vlastního duchovního mistra, i když jej jeho starší nebo mladší duchovní bratři kritizují. Tak jako syn závisí ve svém živobytí na otcovi, pro pokrok v oddané službě musí záviset na moci duchovního mistra.

54 Pokud otec, duchovní mistr nebo manžel nejsou obdařeni vynikajícími vlastnostmi, i pak jsou vždy hodni uctívání.

55 Přijetím útočiště u výše uvedených osob může osoba dokonce nesouhlasit se staršími osobami (ve vyšším postavení).

56 Kdo v tomto světě může zůstat naživu, je-li pomluven nebo zneuctěn jeho otec nebo guru?

57 Každý bere v úvahu, že pokud je jeho duchovní mistr velmi mocný, pak je on sám mocný, ale pokud je jeho duchovní mistr méně mocný, pak je on slabší – podle postoje duchovního mistra žák získává stejné atributy. Inteligentní žáci mohou pochopit touhy duchovního mistra přímo svojí inteligencí. Ostatní, méně inteligentní, je pochopí přímo nasloucháním pokynů duchovního mistra. Tyto činnosti jsou praktikovány od nepaměti.

58 Učené vaišnavské autority tvrdí, že tyto pokyny jsou dokonalost náboženství.

59 Pokud se duchovní mistr dopustí přečinu porušení vaišnavských usměrňujících zásad, žák by ho měl v ústraní konfrontovat pro jeho nápravu pomocí logiky a příslušných závěrů sádhua, šástry a gurua, ale ne se ho vzdát.

60 Nikdo by neměl váhat nebo se obávat, protože konfrontuje nebo vyzývá duchovního mistra. „Neboť bylo předepsáno, že žák musí vhodně pokárat i duchovního mistra, který:

* je zmatený v tom, co by měl nebo neměl dělat;

* je nezkušený nebo nevědomý;

* sešel z cesty vědomí Krišny;

* nebo pokud je zmaten falešnou pýchou.“

61 Tento výrok zjevených písem je platný ve všech dobách a za všech okolností.

62 Přirozené chování vaišnavských oddaných je přijmout plné útočiště u Pána Šrí Krišny, Nejvyšší Osobnosti Božství, přijímat Ho za své hlavní a skutečné útočiště. Životem vaišnavských oddaných Pána je opěvování slávy Pána Šrí Krišny, popisování a rozšiřování slávy Pána Šrí Krišny a diskutování nektaru Jeho transcendentních zábav.

63 Autorizované jednání je jako předtím pokračovat v předepsané oddané službě. Oddaný může přijmout vedení nebo pokyny vaišnavů, jelikož se všichni vaišnavové považují za gura, neboli duchovního mistra, nebo může používat vlastní inteligenci s ohledem na příslušné pokyny sádhua, šástry a gura. Ve všech případech by měl pokračovat v oddané službě.

64 Pokud však duchovní mistr:

- * jedná závistivě vůči 'išvare bhrantah', tomu, co se týká Nejvyššího;
- * je zmatený, pokud jde o Nejvyšší Osobnost Božství;
- * je proti šíření slávy Pána Krišny;
- * osobně odmítá naslouchat nebo opěvovat slavné zábavy Pána Šrí Krišny;
- * stal se naprosto zmateným, naslouchá falešné chvále nevědomých osob a den za dnem je stále více hmotně znečištěný a pokleslý, pak se takového duchovního mistra žák musí vzdát.

[tatra gurur yadi vi-sadrsa-kari isvare bhrantah krsna-yaso-vimukho, vilasa-vinodam na angikaroti svayam va durabhimani loka-stavaih krsnatvam prapnoti tarhi tyajya eva]

65 Za těchto okolností by nikdo neměl pochybovat: „Jak se mohu vzdát svého duchovního mistra?“ Se silnou touhou po dosažení spontánní oddané služby a lotosových nohou Šrí Krišny, Nejvyšší Osobnosti Božství, oddaný přijímá útočiště u duchovního mistra, ale v případě, že duchovní mistr nabyde asurských vlastností či démonské mentality, pak je povinností žáka zavrhnout takového démonského asurského gura a místo něho přijmout Krišny si vědomého duchovního mistra a uctívat ho.

[katham eva gurus tyajya iti no, krsna-bhava-lobhat krsna-praptaye, guror asrayah krtas tad-anantaram yadi tasmin guru asuri-bhavas, tarhi kim kartavyam asura-gurum tyaktva sri-krsna-bhaktimantam gurum anyam bhajet.]

66 Přijetím útočiště u moci oddané služby Krišny si vědomého duchovního mistra, jsou škodlivé účinky nebo znečištění démonského předchozího duchovního mistra neutralizovány a zničeny. Tyto činnosti jsou doporučeny všemi vaišnavskými autoritami a závěry šáster.

[tasya krsna-balad asurasya guror balam mardaniyam iti vaisnava-bhajana-vicarah.]

67 Během zábav Pána Šrí Krišny Čaitanji Maháprabhu bylo mnoho praktických příkladů výše řečeného.

Tímto končí úvaha a konečné závěry sádhua, šástry a gura o duchovním mistrovi a souvisejících záležitostech.

Konec